

[Tinning]

vi faktisk behandler nu. Hvorfor skal dette 10 dages projekt, som det jo er, piskes igen? Jeg vil bede både hr. Ole Espersen og justitsministeren give mig et svar. Hvorfor? Er det, fordi man bilder sig ind, at vi står stærkere på det møde, når vi kan sige: nu har vi i hvert fald begrænset, så nu må I andre også tage jer sammen, eller hvad er det, man bilder sig ind?

I begyndelsen af november vil vi på FN-generalforsamlingen i den 3. komité fremlægge et konkret forslag, der handler om løsning af flygtningproblemerne og handler om, at de enkelte FN-medlemslande må påtage sig deres del af ansvaret. Mener justitsministeren og hr. Ole Espersen, at vi står stærkere i de diskussioner i 3. komité, når enhver kan fortælle os, at vi ikke engang selv kan finde ud af at leve op til de anbefalinger i FN's Højkommissariats Eksekutivkomité, vi selv har anbefalet? Mener de herrer, at vedtagelsen af dette her i morgen, hvor uansvarligt det end er, under alle omstændigheder vil være en styrkelse af vores forhandlingsposition, eller hvad er meningen?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne have anledning til at komme med nogle få bemærkninger i fortsættelse af hr. Tinnings betragtninger over den situation, vi stiller asylsøgere i for fremtiden. Jeg synes, det var helt korrekt, som hr. Tinning fremhævede, at politiet ikke kan vide besked. Det er helt umuligt, og det ville være urimeligt ud fra enhver betragtning at stille dette krav til politiet, eftersom de jo meget tit med kort varsel udkommanderes til at tage sig af disse sager. Så langt er jeg helt enig, og jeg synes, det er meget væsentligt, at det bliver understreget: politiet har ingen mulighed for at have denne viden.

Men jeg vil gerne føje til, at beslutningen heller ikke træffes af politiet, det er direktoratets mand, der træffer beslutningen. Men hvorfor er det så væsentligt, at der er én til stede fra Dansk Flygtningehjælp? Jo, for Dansk Flygtningehjælp skal tale direkte med asylsøgeren. Dansk Flygtningehjælps repræsentant skal vide besked, kan vide besked og har, så vidt jeg har kunnet følge det, i alle tilfælde vidst besked og har i adskillige til-

fælde kunnet rette det grundlag, som en beslutning skal træffes på.

Derfor er det så afgørende for mig og mit parti, at vi får denne indrømmelse ført igen, selv om man i øvrigt gennemfører en svækkelse af retstilstanden. Jeg synes, det ville have været så stort, om Danmark dog fastholdt, at mennesker, uanset hvordan man i øvrigt behandler dem, et eller andet sted i verden, dog ét sted, havde menneskeret. Det er derfor, jeg er så ked af, at vi gennemfører netop disse ændringer.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Der er grund til for mig efter det meget intensive arbejde, der er gjort i retsudvalget, at sige tak for den ihærdighed, hvormed man har behandlet det lovforslag, jeg har fremsat, også således at retsudvalget efter et indgående arbejde allerede søndag aften nåede så langt frem, at et flertal kunne danne sig med henblik på gennemførelse af lovforslaget.

Socialdemokratiet har jo gennem hr. Ole Espersen meddelt, at man er parat til at gennemføre denne begrænsning, og hermed følger man jo helt det op, hr. Ole Espersen og andre i Socialdemokratiet har givet udtryk for i den sidste måned, hvor vi har drøftet denne sag.

Jeg synes, at det er en tilfredsstillende lovgivning, vi er nået frem til her ved anden behandling, og jeg mener, den har mulighed for at virke på den måde, det er hensigten.

Men jeg synes da, at hele udvalget har udført et udmærket arbejde – interesseret sig for de væsentlige ting – og derfor var jeg lidt forundret over, at hr. Bernhard Baunsgaard i forbindelse med et bestemt spørgsmål, der ikke var stillet, talte om, at han var forfærdet over, at ingen i udvalget havde stillet spørgsmålet. Det kunne jo lyde som en underkendelse af medlemmernes kvalitet med hensyn til at stille spørgsmål, og det vil jeg sige er ganske uberettiget. Det gælder i almindelighed for retsudvalget: jeg mener ikke, der er nogen tilbageholdenhed med at stille spørgsmål. Jeg tror, det er det udvalg, der stiller de fleste spørgsmål i Folketinget i det hele taget, og jeg mener altså – åbenbart i modsætning til hr. Bernhard Baunsgaard – at medlemmerne stiller særdeles relevante spørgsmål.

Jeg var lidt ked af, at hr. Tinning til sidst kom ind på et spørgsmål om besvarelsen af